

BULLETYN

CZYTELNIA
REGIONALNA

349

7.06.1997r.

SOLIDARNOŚĆ

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

...wciąż jednak pośród nas są ludzie, którzy potrzebują głosu Kościoła i głosu Papieża, aby zostały wypowiedziane ich troski, bóle i niedostatki.

Za ten G Ł O S DZIĘKUJEMY CI OJCZE ŚWIĘTY

NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

/fragmenty homilii Ojca Świętego Jana Pawła II podczas Mszy Świętej w Legnicy, poniedziałek 2 czerwca/

(...) Dzielenie eucharystycznego Chleba było dla chrześcijan wezwaniem do tego, by dzielić również chleb codzienny z tymi, którzy go nie mają. Niektórzy nawet, jak czytamy w dziejach apostołskich, „sprzedawali majątki i dobra i rozdzielali je każdemu według potrzeby” (Dz 2,45). Ta działalność pierwszej wspólnoty Kościoła we wszystkich wymiarach życia społecznego była kontynuacją Chrystusowej misji niesienia światu nowej sprawiedliwości - sprawiedliwości Kościoła Bożego. (...)

Jest wielkim zadaniem naszego pokolenia, wszystkich chrześcijan tego czasu, nieść światło Chrystusa w życie społeczne. Nieść je na „współczesne areopagi”, ogromne obszary współczesnej cywilizacji i kultury, polityki i ekonomii. Wiara nie może być przeżywana tylko we wnętrzu ludzkiego ducha. Ona musi znaleźć swój zewnętrzny wyraz w życiu społecznym. „Kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi” (...)

Zmieniają się czasy, zmieniają się okoliczności, wciąż jednak pośród nas są ludzie, którzy potrzebują głosu Kościoła i głosu Papieża, aby zostały wypowiedziane ich troski, bóle i niedostatki. Oni nie mogą się zawieść. Oni muszą wiedzieć, że Kościół był i jest z nimi, i że jest z nimi Papież; że obejmuje sercem i modlitwą każdego, kogo dotyka cierpienie. I Papież będzie mówił o problemach społecznych, bo tu zawsze chodzi o człowieka - o konkretną osobę.

Mówię o tym w Polsce, bo wiem, że potrzeba jej tego orędzia sprawiedliwości. Dziś bowiem, w dobie budowania demokratycznego państwa, w dobie dynamicznego rozwoju gospodarczego, ze szczególną wyrazistością odsłaniają się wszystkie braki życia społecznego w naszym kraju. Co dnia

przekonujemy się, jak wiele jest cierpiących niedostatek rodzin, szczególnie rodzin wielodzietnych. Wiele jest samotnych matek borykających się z ogromnymi trudnościami w utrzymaniu własnych dzieci; wielu opuszczonych i pozbawionych środków do życia ludzi w podeszłym wieku. W domach dziecka nie brak tych, którym nie dostaje codziennego chleba i odzienia. Jak nie wspomnieć o chorych, którzy z braku środków nie mogą być otoczeni należytą opieką? Na ulicach i placach miast przybywa ludzi bezdomnych.

Nie można przemilczeć obecności pośród nas tych wszystkich naszych braci, którzy także należą do tego samego Ciała Chrystusa. Przychodząc do Stołu Pańskiego, aby posilać się Jego Ciałem, nie możemy pozostać obojętni na tych, którym brakuje codziennego chleba. Trzeba o nich mówić, ale też trzeba odpowiadać na ich potrzeby. Jest obowiązkiem zwłaszcza tych, którzy sprawują władzę, tak zarządzać dobrem wspólnym, takie stanowić prawa i tak kierować gospodarką kraju, aby te bolesne zjawiska życia społecznego znalazły swoje właściwe rozwiązanie. Jest też naszym wspólnym obowiązkiem, obowiązkiem miłości, nieść pomoc na miarę naszych możliwości tym, którzy jej oczekują. „Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” - mówi Chrystus (Mt 25,40). „Wszystko, czego nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, tegoście i Mnie nie uczynili” (Mt 25,45). (...)

Wiele w tym względzie już zrobiono w naszym Kraju. Wiele uczynił i czyni tu także Kościół. Pragnę więc podziękować wszystkim - duchownym, osobom zakonnym i świeckim - którzy na co dzień wykazują wrażliwość na potrzeby innych, umiejętność ofiarnego dzielenia się dobrami i wielkie zaangażowanie na rzecz drugiego człowieka. ➤

Wasza posługa, często spełniana w ukryciu, często przemilczana przez środki informacji, jest zawsze znakiem wiarygodności pasterskiej misji Kościoła.

Mimo tych wysiłków pozostaje jeszcze wielkie pole do działania. zachęcam was, Bracia i Siostry, abyście budzili w sobie wrażliwość na wszelki niedostatek i ofiamie współdziałali w niesieniu nadziei wszystkim, którym jej brak.

Chciałbym się tu zatrzymać nieco przy sprawie ludzkiej pracy. U początków mojego pontyfikatu poświęciłem temu zagadnieniu całą Encyklikę „Laborem exercens”. Dziś, po szesnastu latach od jej wydania, wiele problemów pozostało nadal aktualnych. Wiele z nich w naszym kraju jeszcze bardziej się uwytłomiło.

Pisałem w Encyklice „Sollicitudo rei socialis”, że bezrobocie jest znakiem niedorozwoju społecznego i gospodarczego państw. Dlatego trzeba zrobić wszystko, co możliwe, aby temu zjawisku zapobiec. Jest jednak również obowiązkiem płynącym z wiary i miłości, by chrześcijanie, którzy dysponują środkami produkcji, tworzyli miejsca pracy, przyczyniając się w ten sposób do rozwiązywania problemu bezrobocia w najbliższym środowisku. Gorąco proszę Boga, aby wszyscy ci, którzy pragną uczciwie zdobywać chleb pracą własnych rąk, mieli ku temu właściwe warunki.

Z sytuacją bezrobocia jest związane także podejście do pracy, w którym człowiek staje się narzędziem produkcji, tracąc w konsekwencji swą osobową godność. W praktyce zjawisko to przybiera formę wyzysku. Często przejawia się on w takich sposobach zatrudniania, które nie tylko nie gwarantują pracownikowi żadnych praw, ale zniewalają go poczuciem tymczasowości i lękiem przed utratą pracy do tego stopnia, że jest pozbawiony wszelkiej wolności w podejmowaniu decyzji.

Wielokrotnie ów wyzysk przejawia się w takim ustalaniu czasu pracy, iż pozbawia się pracownika prawa do odpoczynku i troski o duchowe życie rodziny. Często też wiąże się niesprawiedliwym wynagrodzeniem, zaniedbaniami w dziedzinie ubezpieczeń i opieki zdrowotnej. Wielokrotnie, szczególnie w przypadku kobiet jest zaprzeczeniem prawa do szacunku dla osobowej godności.

Praca ludzka nie może być traktowana tylko jako siła potrzebna dla produkcji - tak zwana siła robocza. Człowiek nie może być widziany jako narzędzie produkcji. Człowiek jest twórcą pracy i jej sprawcą. Trzeba uczynić wszystko, aby praca nie straciła swojej właściwej godności. Celem pracy - każdej pracy - jest sam człowiek. Dzięki niej winien się udoskonalać, pogłębiać swoją osobowość. Nie wolno nam zapomnieć - i to chce z mocą powiedzieć - że praca „jest dla człowieka”, a nie człowiek „dla pracy”.

Zwracam się tu przede wszystkim do tych braci w Chrystusie, którzy zatrudniają innych. Nie dajcie się zwieść wizji natychmiastowego zysku kosztem innych. Strzeżcie się wszelkich pokus wyzysku. W przeciwnym razie każde dzielenie eucharystycznego Chleba stanie się dla was oskarżeniem. Tych zaś, którzy podejmują jakikolwiek rodzaj pracy, zachęcam: spełniajcie ją odpowiedzialnie, uczciwie i solidnie. Podejmujcie

swoje obowiązki w duchu współpracy z Bogiem w dziele stwarzania świata. „Czyńcie sobie ziemię poddaną” (Rdz 1,28).

Patrz! Kładę dziś przed tobą życie i szczęście, śmierć i nieszczęście. Ja dziś nakazuję ci miłować Pana, Boga twego, i chodzić Jego drogami, pełniąc jego polecenia, prawa i nakazy, abys żył i mnożył się, a Pan Bóg twój, będzie ci błogosławił” (Pwt 30, 15-16) - te słowa Mojżeszowego testamentu z wielką mocą rozbrzmiewają dziś w naszej Ojczyźnie. „Wybierajcie więc życie! (pwt 30,19) - wzywa Mojżesz.

Jaką drogą pójdziemy w trzecie tysiąclecie? „Kładę dziś przed tobą życie i szczęście, śmierć i nieszczęście” - mówi Prorok.

Bracia i Siostry, proszę was: wybierajcie życie! Ten wybór dokonuje się w sercu, sumieniu każdego człowieka, ale nie pozostaje on bez wpływu również na życie społeczności - narodu. Nie lękajcie się zatem brać odpowiedzialności za życie społeczne w naszej Ojczyźnie. To jest wielkie zadanie, jakie stoi przed człowiekiem: pójść odważnie do świata; kłaść podwaliny pod przyszłość, by była ona czasem poszanowania człowieka; by była otwarta na Dobrą Nowinę! Czyńcie to w jedności, która wyrasta z miłości do człowieka i z umiłowania Ojczyzny.

U schyłku tego wieku potrzeba „wielkiego czynu i wielkiego dzieła”, o którym pisał kiedyś Stanisław Wyspiański („Przy wielkim czynie i przy wielkim dziele”), aby cywilizację, w której żyjemy, przepoić duchem sprawiedliwości i miłości. Trzeba „wielkiego czynu i wielkiego dzieła”, by współczesna kultura otworzyła się szeroko na świętość, pielęgnowała ludzką godność, uczyła obcowania z pięknem. Budujmy na Ewangelii, abyśmy wraz z kolejnymi pokoleniami Polaków, żyjącymi w wolnej i zasobnej Ojczyźnie, mogli dziękować wraz z Psalmistą:

„Każdego dnia będę Ciebie (Panie)
błogosławił
i na wieki wystawiał Twe imię.
Wielki jest Pan i godzien wielkiej
chwały,
a wielkość jego niezgłębiona.
Pokolenie pokoleniu głosi Twoje dzieła
i zwiastuje Twoje potężne czyny”
(Ps 145/144, 2-4) (...).

Różne oceny

Dobrze czy źle w przemyśle obuwniczym?

Pod koniec kwietnia br. Zarząd Regionu, w stanowisku przyjętym wraz przewodniczącymi kilkudziesięciu komisji zakładowych, zasygnalizował trudną sytuację przedsiębiorstw przemysłu obuwniczego naszego regionu. Miałaby ona wynikać z m.in. „masowego importu obuwia po bardzo niskich cenach”. Kierując stanowisko do Premiera

Włodzimierza Cimoszewicza, związkowcy dalej napisali: „oczekujemy szybkich działań Rządu, by wykorzystując klauzulę zagrożenia żywotnych interesów branży obuwniczej w naszym kraju, niezwłocznie doprowadził do stanu, w którym deklaracje i słowa będą odzwierciedlały rzeczywistość i przestaną służyć wyłącznie celom propagandowym”.

Do Stanowiska odniósł się Minister gospodarki Wiesław Kaczmarek. W piśmie, z 23 maja, wyjaśniał m.in.:

Ministerstwo Gospodarki z niepokojem obserwuje zjawisko niezwykle wysokiej dynamiki importu obuwia, pochodzącego głównie z Chin, po cenach radykalnie odbiegających zarówno od średnich cen obuwia importowanego z krajów rozwiniętych jak i obuwia krajowego.

W ocenie naszego resortu wszelkie dotychczasowe działania, zmierzające do unormowania sytuacji (...), mające służyć wyeliminowaniu zaniżenia wartości celnej nie spełniły swego zadania w stopniu zadawalającym.

Wystąpienie o ochronę nad nadmiernym importem musi być poprzedzone dokładnym zbadaniem cen importowych na podobne rodzaje obuwia oraz ilości obuwia importowanego z innych krajów w celu zidentyfikowania występujących dysproporcji, a ponadto stwierdzeniem czy import ten nie zaspokajał popytu na rodzaje obuwia nie produkowanego w Polsce.

Rozwiązanie m.in. i tego problemu będzie zadaniem specjalnego Zespołu Roboczego, powoływanego do opracowania niezbędnych dla przemysłu lekkiego działań dostosowawczych w procesie integracji z UE.

O ile niekwestionowanym faktem pozostaje negatywne oddziaływanie nadmiernego importu po zaniżonych cenach na stymulowanie procesów rozwoju krajowej produkcji obuwia, to jednak trudno obecnie mówić o narastającym regresie, przeczą temu bowiem wyniki jakimi wykazuje się w ostatnim okresie przemysł obuwniczy.

W 1996r. przemysł ten, w grupie dużych i średnich przedsiębiorstw odnotował radykalną poprawę wyniku całokształtu działalności, z ujemnej na kwotę 39 mln PLN w 1995r., na dodatnią rzędu 64 mln PLN w 1996r. a zawdzięcza ją głównie dynamicznie rosnącej sprzedaży (...).

Rentowność tej grupy producentów wzrosła z 3,8% w 1995r. do 5,5% w 1996r. i była wyższa od średniej w przemyśle krajowym o blisko 2 pkt.

Wzrost rentowności wynikał głównie ze spadku poziomu kosztów wytwarzania.

Na uwagę zasługuje fakt dynamicznie rosnącego

eksportu obuwia, zwłaszcza do krajów b. ZSRR, gdzie odnotowano dwukrotny wzrost wartości eksportu w porównaniu z 1995r. a udział tego eksportu stanowi obecnie ponad 30% wartości eksportowanego obuwia.

Pozytywne tendencje zmian odnotowane w przemyśle obuwniczym pozwalają na zaliczenie tego przemysłu w poczet przemysłów rozwojowych.

W odniesieniu do takich właśnie przemysłów wykazujących wysokie zaangażowanie w procesach restrukturyzacji i szczególną aktywność w zakresie poprawy efektywności gospodarowania, Ministerstwo Gospodarki będzie popierało wszelkie działania zmierzające do usuwania barier mogących spowolnić procesy wzrostu konkurencyjności podmiotów gospodarczych.

Komentuje MAREK MAŁYSA /”S” Radoskóru,
członek Zarządu Regionu/

Odpowiedź ministra Kaczmarka jest dobitnym przykładem opisu działań pozornych. Wybitnie propagandowym. W żadnym stopniu nie rozwiązują one istoty sprawy.

Mając możliwości podjęcia stanowczych decyzji, rozwiązujących problem, władza ta - jak sam minister pisze - „krontruluje”, „opracowuje”, bada i rozbudowuje. „Działania” te mają „służyć wyeliminowaniu zjawiska zaniżenia wartości celnej”.

Skutek tych działań jest taki, że do Polski trafiło: w roku 1993 - 32 mln par obuwia z importu, w 1994 - 41 mln par, w 1995 - 71, a w 1996 - 113 mln par.

Zapracowany minister był tak łaskaw, iż raczył stwierdzić, że powyższe „działania nie spełniły swego zadania w stopniu zadawalającym” i że „niekwestionowanym faktem pozostaje negatywne oddziaływanie nadmiernego importu po zaniżonych cenach”.

Następnie w tonie hurra-optimistycznym, na liczbach, próbuje udowodnić, że jest przecież bardzo dobrze! Ciekawie, że w PRL-u też wszystko oficjalnie było „cacy”. A jakoś tak się składa, że system ten zaważył się z wielkim hukiem.

Tak to jest, że ciężko chory przed śmiercią czuje się dużo lepiej, mniej go boli, mniej odczuwa dolegliwości. a mimo to jest w stanie agonii.

Oby tak się nie stało z przemysłem skórzanym. Jeśli natomiast, ktoś koniecznie chce wierzyć Panu Kaczmarkowi, to najpierw niech sobie odpowie na pytanie: Skoro jest tak dobrze, to dlaczego jest tak źle?

O tym, że jest tragicznie, producenci obuwia wiedzą doskonale.

*Te opinie potwierdził Zygmunta Koncewicz z „Lidera”, członek władz krajowych Sekretariatu Przemysłu Lekkiego, dodając, że aktualnie załoga „Lidera” przebywa na „przestojach”.

Stowarzyszenie Uwłaszczeniowe wybrało swoje władze

W drugiej połowie maja odbyło się zebranie wyborcze Wojewódzkiego Obywatelskiego Stowarzyszenia Uwłaszczeniowego w Radomiu. Wybrano władze: Zarząd, Komisję Rewizyjną i Sąd Koleżeński.

W zaproszeniu do członkostwa, pierwszy prezes radomskiego Stowarzyszenia Uwłaszczeniowego - **Eugeniusz Jacek Woźniak** napisał:

Wśród wielu celów, jakie stawia sobie Stowarzyszenie, głównym celem jego działalności jest uwłaszczenie mieszkańców Gminy Radom mieniem komunalnym.

Innym nie mniej istotnym zadaniem jest koncentracja świadectw NFI. - W związku z tym, zwracamy się do wszystkich, którzy posiadają swoje świadectwa udziałowe NFI, proponując im wspólne gospodarowanie nimi.

Jakie cele możemy razem osiągnąć gromadząc świadectwa NFI za pośrednictwem naszych stowarzyszeń uwłaszczeniowych?

Przed wszystkim sami udowodnimy sobie, że potrafimy jednoczyć się w osiąganiu ważnych celów gospodarczych. Tym celem będzie koncentracja świadectw NFI, żeby nabyć akcje któregoś z Narodowych Funduszy Inwestycyjnych. Im więcej uda nam się zgromadzić świadectw udziałowych, tym większy wpływ będziemy mieli na to, co dzieje się w jednym lub drugim funduszu NFI, którymi są przecież nasze polskie przedsiębiorstwa.

Z każdym, kto odda swoje świadectwo NFI stowarzyszeniu uwłaszczeniowemu, stowarzyszenie to zawiera umowę pośrednictwa, na mocy której oddający świadectwo stanie się udziałowcem spółki zo.o., o nazwie „Fundusz Świętego Jerzego”. Stowarzyszenia uwłaszczeniowe zorganizowane w Polsce będą, przez swoich przedstawicieli, zarządzać Funduszem i porozumiewać się ze swoimi członkami w sprawie działań strategicznych związanych z NFI oraz podziału zysku.

Fundusz ten będzie realizował cele statutowe stowarzyszenia, a więc integrację społeczną i gospodarczą, poprzez gromadzenie i obracanie środkami kapitałowymi gromadzonymi przez nas samych. Tyle będziemy mieli suwerenności naszego państwa, ile przedsiębiorstw będzie przez nas kontrolowanych.

Fundusz będzie również dla nas okazją teoretycznej i praktycznej edukacji ekonomicznej w sprawach spółek, zarządzania przedsiębiorstwami oraz obracania środkami kapitałowymi. Będziemy podejmowali ryzyko działalności gospodarczej, a obracając wielkim naszym kapitałem wspólnie zgromadzonym, mamy większą szansę zysków, niż gdybyśmy na własną rękę z jednym świadectwem chcieli podjąć taką działalność.

Zyski z działalności chcemy dzielić na dwie części:

1. Zysk z dywidendy dla posiadaczy akcji, którzy oddali świadectwo NFI stowarzyszeniu;
2. Fundusze celowe, które zgodnie ze swoimi potrzebami stowarzyszenie powoła w myśl swojego statutu.

Prosimy wszystkich zainteresowanych tą ideą o kontakt z członkami Zarządu Stowarzyszenia

Zarząd: Eugeniusz Jacek Woźniak - prezes, Jan Stępień - wiceprezes, Andrzej Woś - sekretarz, Aleksandra Goles -

skarbnik, Jan Skowroński - członek.

Komisja Rewizyjna: Jerzy Bochania - przewodniczący, członkowie: Bogusław Anikiel, Kazimierz Górka, Andrzej Piszczyk.

Sąd Koleżeński: Marek Małysa - przewodniczący, członkinie: Danuta Urbańczyk, Beata Belina.

Emeryci Łuczniaka na szlaku kultu religijnego

Wycieczka do Kalwarii Pałacowskiej

Starsze pokolenie pracowników Łuczniaka, zrzeszone w Komisji Emerytów i Rencistów „S”, co roku organizuje, przynajmniej jedną wycieczkę, dla swoich członków. Poznając piękno polskiej przyrody, odwiedzając miasta, za główny cel wycieczki obierają sobie jedno z miejsc kultu religijnego. Droga - majowej, trzydniowej wycieczki, wiodącej przez Sandomierz, Leżajsk, Jarosław, Przemyśl - prowadziła do Kalwarii Pałacowskiej z Sanktuarium Męki Pańskiej i Matki Bożej, przepięknego obiektu z XVII wieku.

Na wzniesieniach wytyczono Stacje Męki Pańskiej, symbolizującą Drogę Krzyżową Chrystusa w Jerozolimie. Klasztor w swojej historii przeżywał lata świetności i lata trudne. Dotknęło go kilka pożarów, ostatni miał miejsce w 1956r., podczas którego zginęło dwóch braci zakonnych.

15 sierpnia 1882r. odbyła się koronacja cudownego obrazu Matki Bożej Koronami Watykańskimi przez biskupa przemyskiego Łukasza Ostoję Soleckiego.

W uroczystościach 300-ego jubileuszu, w 1968 roku, uczestniczył ówczesny Metropolita Krakowski Karol Kardynał Wojtyła.

Wchodząc do Katedry widzimy, na fasadzie ponad galerią, trzy obrazy: Matkę Bożą Kalwaryjską, Błogosławioną Kingę i Błogosławionego Jakuba Strzebię. W głównym prezbiterium znajduje się barokowy ołtarz główny. Jest on przepięknie wykonany; przedstawia ukrzyżowanego Chrystusa obok figury św. Grzegorza i Ambrożego, obok obrazu Świętej Trójcy w otoczeniu siedmiu rzeźbionych główek anielskich. U wejścia do prezbiterium umieszczona jest rokokowa ambona, na której widzimy obraz Chrystusa Dobrego Pasterza.

Polichromia w całym kościele została wykonana w 1857r. przez Michała Łozińskiego. W przedsionku zachrystii są dwa obrazy. Pierwszy przedstawia plan Drózek Kalwaryjskich z przełomu XIX wieku, drugi Taniec Śmierci. Południowe skrzydło stanowi jakby boczną kaplicę kościoła, w której znajduje się słynący łaskami cudowny obraz Matki Bożej Kalwaryjskiej. Przedstawia Najświętsza Maryję Pannę w pełnej chwale z koroną na głowie i berłem w prawej ręce. Siedząca na Jej kolanach Dzieciątko Jezus, prawą ręką błogosławi, w lewej trzyma jabłko - symbol władzy królewskiej.

Autor obrazu Matki Bożej Kalwaryjskiej nie jest znany. Wiadomo natomiast, że już w połowie XVII wieku znajdował się u Franciszkanów w Kamieńcu Podolskim. Tu, modlili się przed nim hetmani - Żółkiewski, Czarniecki, książę Jarema Wiśniowiecki, Królowie Jan Kazimierz i Jan III Sobieski.

Ryszard Paliński - Przewodniczący KEiR

REGIONALNY ODDZIAŁ AWS - Informacje

Komunikat z posiedzenia Rady RO AWS

2 czerwca br. odbyło się w Radomiu kolejne posiedzenie Rady Regionalnej AWS Ziemia Radomska. Spotkanie prowadził przewodniczący Rady Zdzisław Maszkiewicz.

Rada przyjęła następujące ustalenia:

1. Włączono Młodzieżowy Komitet AWS do struktury regionalnej AWS Ziemia Radomska.
2. Przydzielono kolejne parytety: Młodzieżowemu Komitetowi AWS - 2 udziały; „Nowej Polsce” - 1 udział.
3. Zdecydowano, że RO AWS wystawi w wyborach do parlamentu: 16 kandydatów do Sejmu RP i jednego kandydata do Senatu RP.
4. Ustalono, że przewodniczący Rady przeprowadzi, w dniach od 3 do 5 czerwca br., rozmowy z kandydatami i przyjmie pisemne zobowiązania kandydatów, wynikające z „Regulaminu tworzenia list...”

Zatwierdzenie listy kandydatów RO AWS Ziemia Radomska nastąpi, na następnym posiedzeniu Rady Regionalnej, 6 czerwca.

Zakończenie prac nad regionalnym programem AWS spodziewane jest 15 czerwca.

Rzecznik Prasowy ROAWS - Zbigniew Dziubasik

PROGRAM AKCJI WYBORCZEJ SOLIDARNOŚĆ (2)

Nowoczesna gospodarka

Celem naszej strategii gospodarczej jest przekształcenie Polski w państwo sprawne i silne ekonomicznie. W kraj zamożny, umiający sprostać międzynarodowej konkurencji gospodarczo-technologicznej, zachowujący równowagę pomiędzy rozwojem ekonomicznym, społecznym i ekologicznym. Rozwój ten zapewni dobrobyt obywatelom oraz siłę i bezpieczeństwo państwu.

Podstawą gospodarki jest własność prywatna i mechanizmy rynkowe. Przeobrażenie gospodarcze Polski musi się odbywać w porozumieniu z głównymi siłami społecznymi, przy ich akceptacji i współdziałaniu. Współdziałanie pracy i kapitału, pracowników i przedsiębiorców, to ważny warunek rozwoju kraju.

Ograniczymy funkcję państwa

jako właściciela i centralnego regulatora gospodarki. Będziemy dążyć do zmniejszenia centralnych subwencji, koncesji i zezwoleń. Za gospodarowanie majątkiem państwowym będą odpowiadać instytucje Skarbu Państwa oraz Prokuraturii Generalnej. Rola państwa polegać powinna na tworzeniu warunków rozwoju gospodarczego, inspirowaniu określonych jego kierunków, przeciwdziałaniu patologiom i praktykom monopolistycznym, działaniu na rzecz bezpieczeństwa ekonomicznego kraju.

Zapewnimy upowszechnienie własności prywatnej przez uwłaszczenie społeczeństwa, z zachowaniem hierarchii potrzeb. Zasadą będzie przekazanie kapitału uwłaszczeniowego w następującej kolejności: fundusze emerytalne, bony prywatyzacyjne oraz udziały pracownicze i udziały producentów rolnych. Podstawowym instrumentem

prywatyzacyjnym będą imienne uwłaszczeniowe bony inwestycyjne. Za absolutnie niezbędne, zarówno z powodów ekonomicznych jak i moralnych, uważamy przeprowadzenie reprivatyzacji.

Za najważniejszego beneficjenta prywatyzacji uważamy przyszłe fundusze emerytalne. Do nich przede wszystkim trafić muszą kontrolne pakiety akcji ważnych organizmów gospodarczych, tworząc krajowe grupy kapitałowe.

Zapewnimy stabilne prawo gospodarcze i finansowe. Utrwalimy mocną, wymierną złotówkę. Polityka finansowa państwa będzie wspierać wzrost gospodarczy. Będziemy przeciwdziałać inflacji także przez kontrolę deficytu budżetowego i długu publicznego.

Zreformujemy politykę podatkową, ograniczając wysokość podatków i dążąc do zmniejszenia roli państwa w redystrybucji dochodów. Zdecydowanie uprościmy zasady obliczania podatków. Obciążenia podatkowe będą miały charakter prorodzinny. Podstawa opodatkowania będzie sumą dochodów dzieloną przez liczbę członków rodziny. Podatki nakładane będą wyłącznie ustawą.

Opowiadamy się za unowocześnieniem i przebudową polskiego rolnictwa, którego podstawą są gospodarstwa rodzinne. Polityka kredytowa, interwencyjna i kształtowanie cen będą wspierać rozwój gospodarstw, inwestycje w sferze obsługi rolnictwa i przetwórstwa spożywczego oraz cywilizacyjną przebudowę wsi. Zapewnimy ochronę polskiego rolnictwa przed nieuczciwą konkurencją z zagranicy.

Będziemy aktywnie wspierać konkurencyjność i nowoczesność krajowego przemysłu oraz jego proeksportową orientację. Będziemy restrukturyzować kluczowe branże przemysłowe, umożliwiając

przystawanie ich do warunków rynkowych. Będziemy usuwać bariery ograniczające inwestycje krajowe i zagraniczne. Tylko niektóre strategiczne gałęzie przemysłu oraz infrastruktura państwa pozostaną pod jego kontrolą. Takie będą zasady naszej polityki przemysłowej i gospodarczej.

Zapewnimy dostęp do kredytów wszystkim podmiotom gospodarczym, w szczególności średnim i małym przedsiębiorcom, rzemieślnikom i kupcom. Wielkim, ciągle niewykorzystanym kapitałem, jest indywidualna przedsiębiorczość Polaków. Wyzwolenie tej energii przez uwłaszczenie społeczeństwa i równy dostęp do kapitału przyspieszy wzrost poziomu życia.

Wdrożymy narodowy program budownictwa mieszkaniowego poprzez uruchomienie wszelkich dostępnych środków, w tym kredytów krajowych i zagranicznych. Pobudzimy budownictwo przez system podatkowy, dogodne warunki kredytowania i działalność kas mieszkaniowych zorganizowanych na zasadach sprawdzonych w krajach Unii Europejskiej. Będziemy wspierać budownictwo czynszowe, komunalne i socjalne. Uporządkujemy tytuły własności i ułatwimy nabywanie terenów.

Ożywi to budownictwo, które stanie się jednym z głównych czynników rozwoju gospodarczego kraju.

Inwestowanie w ludzi, w rozwój ich zdolności i wiedzy, zapewni nam nieprzerwany, wysoki wzrost gospodarczy i zmniejszy bezrobocie. Umożliwi to Polsce zajęcie w przyszłości godnego miejsca w międzynarodowym podziale pracy. Głównym celem integracji gospodarczej jest zmniejszenie dystansu ekonomicznego między Polską a krajami rozwiniętymi.

Silne, bezpieczne państwo

Budowa Rzeczypospolitej wymaga utwierdzenia jej suwerenności i bezpieczeństwa. Tylko sprawne, silne i obdarzone autorytetem państwo może utrzymać niepodległość oraz ochronić narodowe interesy.

Państwo musi zapewnić wszystkim swoim obywatelom bezpieczeństwo. Stworzymy prawa gwarantujące pokrzywdzonym respektowanie ich godności i należyte zadośćuczynienie za wyrządzoną krzywdę.

Z istoty demokracji wynika, że rola państwa musi być ograniczona tylko do tych funkcji, które powinno ono spełniać nieodzownie. Cała pozostała sfera działalności społecznej powinna należeć do zorganizowanych grup obywateli.

Państwo musi być sprawiedliwe, traktować równo wszystkich swoich obywateli. Jego urzędy i instytucje będą przeciwdziałać wszelkim formom dyskryminacji i nietolerancji stojąc na gruncie Delaracji Praw Człowieka.

Ludzie władzy nie mogą stać ponad społeczeństwem. Ograniczymy immunitet parlamentarzysty wyłącznie do odpowiedzialności związanej ze

sprawowaniem jego mandatu. Wprowadzimy przepisy zobowiązujące kandydatów do parlamentu i urzędów państwowych do składania oświadczeń o swoim osobistym majątku. Zmienimy prawo wyborcze tak, aby co najmniej 2/3 posłów było wybieranych w okręgach jednomandatowych. Zapewni to bliski kontakt wyborców z posłami.

Stosowanie praw przez urzędy, zwłaszcza wydawanie decyzji administracyjnych, musi być oddzielone od polityki. Służba cywilna, tak jak we wszystkich krajach rozwiniętej demokracji, musi być bezwzględnie wyłączona spod wpływów partii politycznych i parlamentu. Niezbędna jest lustracja kandydatów na ważne stanowiska w państwie pod kątem jego bezpieczeństwa, interesu publicznego i rzetelności obywatelskiej. Podstawą doboru kadr urzędniczych musi być konkurs.

Przywrócimy równowagę władzy ustawodawczej, wykonawczej i sędziowskiej. Wzmocnimy uprawnienia sądów i usprawnimy ich działania. Polepszymy prawo, aby skuteczniej karać zło. Ułatwimy dostęp obywateli do sprawnego i szybko działającego wymiaru sprawiedliwości. Zreformujemy prokuraturę. Zasadnicze znaczenia ma również wprowadzenie ostateczności orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego.

Poszerzymy jawność życia publicznego. Stworzymy nowe prawo prasowe. Zreformujemy Telewizję Polską i Polskie Radio, przekształcając je w instytucje prawdziwie publiczne, rzetelne i obiektywne. Prawo finansowania działalności ze środków pochodzących z abonamentu pozostawimy tylko niekomercyjnym stacjom radiowym i telewizyjnym. Podejmiemy działania na rzecz przywrócenia pluralizmu w mediach oraz podniesienia ich poziomu etycznego.

Polska skutecznie zarządzana, to Polska samorządna i zdecentralizowana. Oznacza to budowę silnego samorządu terytorialnego, gospodarczego i zawodowego. Podstawą samorządu jest gmina. Niezbędny jest także drugi stopień samorządu lokalnego i - co za tym idzie - przesunięcie środków z budżetu centralnego do budżetów samorządowych. Zbudujemy trwałe podstawy regionalnej polityki gospodarczej w ramach jednolitej struktury państwa.

Stworzymy warunki stałego dialogu pomiędzy pracownikami, przedsiębiorcami, samorządami lokalnymi i administracją państwową.

Podstawowym obowiązkiem państwa jest zagwarantowanie obywatelom wolności i bezpieczeństwa. Temu celowi będą służyć sprawne, profesjonalne, zorganizowane policja oraz służby specjalne. Nie dopuścimy do szerzenia się struktur mafijnych. Wydamy zdecydowaną walkę korupcji.

Na straży naszych granic musi stać apolityczna, kompetentnie kierowana armia poddana

cywilnej kontroli. Stworzymy narodowy system obrony państwa, zwiększając nakłady na obronę, modernizując wojska operacyjne i rozbudowując wojska obrony terytorialnej. Modernizację sprzętu i uzbrojenia armii wiążąc będziemy z rozwojem polskiego przemysłu zbrojeniowego.

Pełne członkostwo w NATO i integracja z Europą

Będziemy aktywnym uczestnikiem współpracy międzynarodowej, dążymy do stworzenia zjednoczonej Europy wolnych narodów jako Europy Ojczyzn. Zdecydowanie opowiadamy się za jak najszybszym uzyskaniem przez Polskę pełnoprawnego członkostwa w NATO. Integracja z Unią Europejską stworzy realną możliwość uzyskania przez nas - na równych prawach - bezpośredniego wpływu na kształtowanie nowego porządku Europy. W ten sposób, zachowując własną tożsamość, współtworzyć będziemy jedność kontynentu opartą na chrześcijańskich korzeniach naszej cywilizacji.

Przystąpienie do NATO i UNII zdynamizuje wzrost gospodarczy i rozwój Polski. Wspieranie reform demokratycznych i rynkowych będzie umacniać naszą pozycję na arenie międzynarodowej i sprzyjać stabilizacji w Europie Środkowej.

Tworząc trwałe podstawy dla solidarnej wspólnoty krajów Europy i obszaru atlantyckiego, Polska, Europa i świat będą mogły wkroczyć bezpiecznie w XXI wiek.

W czerwcu zeszłego roku powołaliśmy Akcję Wyborczą Solidarność. Stworzymy w przyszłym parlamencie klub AWS. Podjęliśmy zadanie budowy szerokiej, nowoczesnej formacji politycznej, służącej obronie interesu narodowego w jego wymiarze obywatelskim, gospodarczym i politycznym. Formacji współpracującej z NSZZ „Solidarność” i łączącej tradycje narodowe, chrześcijańskie, ludowe, demokratyczne oraz niepodległościowe.

Silni Waszym poparciem będziemy zgodnie zamieniać nasz program na konkretne decyzje parlamentu i rządu.

Warszawa, maj 1997r.

Posiedzenie 28 maja br.

KOMISJA KRAJOWA - ws. istotnych wydarzeń krajowych

ws. referendum konstytucyjnego

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” składa podziękowania Polakom w kraju i za granicami, za udział w referendum konstytucyjnym i poparcie stanowiska „Solidarności” w sprawie Konstytucji.

Dziękujemy mediom katolickim, a w szczególności Radiu Maryja za wielkie zaangażowanie i pomoc w informowaniu Polaków o Konstytucji i referendum.

Niewielka różnica głosów między zwolennikami i przeciwnikami Konstytucji potwierdza, że nie jest to Konstytucja kompromisu.

Stosowanie różnych zasad przy organizowaniu referendum w Polsce podważa zaufanie do procesów demokratycznych: w referendum konstytucyjnym 6,4 mln głosów ma przesądzać o obowiązywaniu Konstytucji a 9 mln głosów w referendum uwłaszczeniowym 1996r. nie zobowiązuje rządu do przeprowadzenia powszechnego uwłaszczenia.

Uważamy za niedopuszczalne wydawanie ogromnych środków publicznych i angażowanie urzędów państwowych kampanię na rzecz Konstytucji. Konstytucja ta w ostatniej fazie była przygotowywana pośpiesznie, zawiera szereg sprzeczności i nie daje gwarancji poprawnego funkcjonowania państwa.

ws. prywatyzacji majątku narodowego

Komisja Krajowa z niepokojem obserwuje proces nagłej przyspieszonej wyprzedaży wartościowej części majątku narodowego w celu uzyskania przez Rząd środków na finansowanie przedsięwzięć, obliczonych na wygranie wyborów przez koalicję SLD i PSL. Rząd w tych przedsięwzięciach prywatyzacyjnych nie przewiduje realizacji, choćby częściowej, naszego programu powszechnego uwłaszczenia obywateli, pomimo że opowiedziało się za nim w referendum 18 lutego 1996r. 9 mln obywateli, a więc znacznie więcej niż za projektem nowej Konstytucji (tj. za - 6,4 mln i 5,5 mln - przeciw) w dniu 2.05.1997r.

Uważamy, że np. inwestorem stabilnym w Banku Handlowym powinny być polskie fundusze emerytalne lub ta transza akcji powinna być przeznaczona na inne cele, przewidziane programem powszechnego uwłaszczenia.

Prywatyzacja KGHM wg. przyjętego sposobu, w ocenie Komisji Krajowej, jest poważnym błędem strategicznym w polityce gospodarczej państwa. Jest to również chybione przedsięwzięcie ze względów ekonomicznych, zwłaszcza z powodu niskich cen na miedź w tym roku na rynku światowym. Jako Komisja Krajowa, domagamy się od rządu zaprzestania prywatyzacji majątku narodowego na realizację Programu Powszechnego Uwłaszczenia. Uważamy, że społeczeństwo polskie w referendum uwłaszczeniowym wyraźnie wskazało, na co ma być przeznaczony majątek narodowy.

Jeżeli przy tak nikłym poparciu społecznym Konstytucja

czterech partii ma być obowiązującym prawem w Polsce, to tym bardziej obowiązkiem każdego rządu polskiego jest realizacja uwłaszczenia społeczeństwa, za którym wypowiedzieli się obywatele polscy w dniu 18 lutego 1996r.

ws. poprawki do ustawy o związkach zawodowych

Komisja Krajowa z oburzeniem stwierdza, że uchwalane przez Sejm zmiany w Ustawie o związkach zawodowych, dotyczące Funduszu Wczasów Pracowniczych są kolejnym rażącym naruszeniem prawa przez koalicję rządzącą, wspartą w tym głosowaniu przez Unię Wolności i Unię Pracy.

Uwłaszczenie OPZZ ogromnym majątkiem Funduszu Wczasów Pracowniczych jest wyborczym prezentem SLD dla swojego politycznego sojusznika i narusza zasadę równości związków zawodowych.

Podkreślmy także, że nie zachowano trybu konsultacji, tak ważnych decyzji, z naszym związkiem.

W związku z tym, zwracamy się do Senatu RP o odrzucenie tej poprawki w obecnym kształcie.

DECYZJE KOMISJI KRAJOWEJ PRZED WYBORAMI NA NOWĄ KADENCJĘ

KALENDARZ WYBORCZY kończącej się 4 kadencji

Uchwała: Komisja Krajowa, w związku z kończąca się 4 kadencją funkcjonowania statutowych władz związkowych ustala następujący kalendarz wyborczy:

1. **wybory w organizacjach zakładowych i międzyzakładowych** odbywają się w terminie od 1 stycznia do 31 marca 1998r.
Wybory delegatów na zakładowe (międzyzakładowe) zebrania delegatów mogą się odbyć we wcześniejszym terminie. W takim przypadku w/w termin wyborów delegatów musi być uzgodniony z właściwą regionalną komisją wyborczą.
2. **wybory władz regionalnych** oraz delegatów na KZD (WZDR) odbędą się od 1 kwietnia do 30 czerwca 1998r.
3. **wybory władz regionalnych struktur branżowych** (WZD i kongresy regionalnych sekcji i sekretariatów branżowych) odbędą się od 1 kwietnia do 15 czerwca 1998r.
4. **wybory władz krajowych struktur branżowych** (WZD i kongresy krajowych sekcji i sekretariatów

branżowych) muszą odbyć się w terminie od 1 kwietnia do 30 czerwca 1998r.

5. **wybory krajowych władz Związku** (KZD sprawozdawczo-wyborczy) odbędą się do 15 września 1998r.

Terminy zebrań wyborczych muszą być zgodne z postanowieniami Uchwały nr 24 VI Krajowego Zjazdu Delegatów (pkt 9 i 22)

POWOŁANIE REGIONALNYCH KOMISJI WYBORCZYCH do 30 CZERWCA '97

Uchwała: Komisja Krajowa, w oparciu o Ordynację Wyborczą NSZZ „S” zaleca wszystkim zarządom regionów powołać (na nową kadencję) regionalne komisje wyborcze w terminie do 30 czerwca 1997r.

Ewentualne zmiany w dotychczasowych składach regionalnych komisji wyborczych winny uwzględniać w większym stopniu przedstawicieli struktur branżowych.

INTERPRETACJA ws. KIEROWNICZEGO STANOWISKA W ORGANIZACJI POLITYCZNEJ

Komisja Krajowa postanawia dokonać zmiany pkt 4 Uchwały 142/91, który otrzymuje brzmienie.

„za kierownicze stanowisko w organizacji politycznej uważa się wszystkie funkcje kierownicze, w tym członkostwo w organach organizacji politycznej, posiadających stosowne kompetencje władzy tejże organizacji, niezależnie na jakim poziomie organizacyjnym ona występuje, oprócz funkcji delegatów na zjazdy tej organizacji różnych szczebli.

Powyższe postanowienie nie dotyczy Akcji Wyborczej Solidarność, jeśli funkcja jest pełniona w niej w wyniku reprezentowania NSZZ Solidarność.”

Trwają zapisy na PIELGRZYMKĘ DO KAŁKOWA

Sekretariat Zarządu Regionu prowadzi zapisy na dwudniową Pielgrzymkę, z nocnym czuwaniem, do Sanktuarium Matki Bożej Bolesnej Królowej Polski w Kałkowie-Godowie. Wyjazd nastąpi przed południem w sobotę, 21 czerwca, powrót wczesnym wieczorem następnego dnia, 22 czerwca. - Uczestnicy wnoszą opłatę w wysokości 3 zł.

Informacja o studiach menadżersko-związkowych na KUL-u

PRZED NOWYM ROKIEM AKADEMICKIM

Otrzymaliśmy informację o warunkach przyjęcia na studia menadżersko-związkowe w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w roku akademickim 1997/98.

Oto warunki wymagane przez KUL:

1. Minimum trzyletnia aktywna działalność związkowa kandydata.
2. Delegowanie zainteresowanego przez komisję zakładową; akceptacja zarządu regionu oraz przewodniczącego KK NSZZ „S”.
3. Uczestnictwo w kursie przygotowawczym z matematyki /poziom szkoły średniej - w celu przypomnienia i potwierzenia wiadomości/ oraz uzyskanie zaświadczenia o jego pozytywnym ukończeniu - kurs przeprowadzają poszczególne zarządy regionu. Możliwe jest przygotowanie się we własnym zakresie bez chodzenia na kurs i uzyskania zaświadczenia. Zarządy regionów posiadają zestaw zadań, które kandydat powinien umieć sam rozwiązać.
4. Wymagane dokumenty:
 - ankieta studenta /można pobrać z jakiegokolwiek wyższej uczelni/;
 - świadectwo dojrzałości w oryginale;
 - odpis metryki chrztu /w przypadku chrześcijan/;
 - odpis dowodu osobistego /potwierdzony w urzędzie; nie

musi być notarialny/;

- orzeczenie lekarskie o zdolności do podjęcia studiów /nie starsze niż 3 miesiące/ cztery fotografie /o wymiarach 37x52 mm bez nakrycia głowy, na jasnym tle/;
- załączenie pracy pisemnej napisanej osobiście przez kandydata na temat: „Motywy rozpoczęcia studiów Menadżersko-Związkowych na Wydziale Nauk Społecznych KUL”;
- zaświadczenie ukończenia kursu przygotowawczego z matematyki /to nie jest konieczne/.

Dokumenty należy dostarczyć pocztą, osobiście lub przez kogoś z regionu do Sekretariatu Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w Gdańsku ul. Wały Piastowskie 24 na nazwisko Bogdan Olszewski.

Adres na KUL: Katolicki Uniwersytet Lubelski - Wydział Nauk Społecznych - Sekcja Ekonomii - Specjalizacja Menedżersko-Związkowa Al. Raclawickie 14, 20-950 Lublin.

Proszę nie wysyłać dokumentów bezpośrednio na KUL.

Ostateczny termin nadsyłania dokumentów do Gdańska - 10 lipca 1997r.

Według wstępnych informacji koszt semestralny studiów wyniesie około 750 złotych.

Wszystkich dodatkowych informacji udzieli osobiście pod numerem telefonu w Gdańsku: 31-88-54 lub 38-43-52 w godzinach 10-17.

Członek Prezydium KK - Bogdan Olszewski

T a d i m e x P.U.P.H.

26-940 Pionki, ul. Sienkiewicza 27/35
Tel./Fax: 048.121540 NIP 812-129-68-02

Poleca:

- * Tłumaczenia techniczne
 - angielskie
 - niemieckie
- * Organizację kursów językowych
- * Obsługę handlu zagranicznego
 - prowadzenie bieżącej korespondencji
 - obsługę wystaw międzynarodowych
 - poszukiwanie nowych rynków

Firma dysponuje nowoczesnym sprzętem do obsługi firm (fax - 24 godziny na dobę, komputer multimedialny z oprzyrządowaniem). Zapewnia usługi na odpowiednim poziomie, dużą sprawność, estetyczną oprawę graficzną.

Z okazji 21. rocznicy Radomskiego Czerwca '76

Biegi młodzieży na radomskich ulicach

W ostatnim dniu maja odbył się BIEG ULICZNY, zorganizowany przez Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” dla uczczenia 21. rocznicy Radomskiego Protestu Robotniczego - Czerwca '76. Młodzież szkół podstawowych i ponadpodstawowych ścigała się na radomskich ulicach /wokół Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji/ na dystansach: 1000, 1200, 1500 i 2000m. Biegi uczniów „podstawówek”, po raz pierwszy, zostały zaliczone do sportowego współzawodnictwa szkół.

W zawodach udział wzięło 188 uczniów, z 18 szkół. Zwycięzcy poszczególnych biegów, poza medalami - złotymi, srebrnymi i brązowymi, otrzymali nagrody rzeczowe, zaś najlepsze szkoły wyróżnione zostały pucharami.

Obsłudze sędziowskiej przewodził p. Leszek Trzos, komentarz sportowy prowadził p. Jan Polesiak.

W uroczystości wręczenia

nagród udział wzięli: wiceprezydent Radomia - Ryszard Fałek, Jan Sońta - dyrektor jednej ze szkół podstawowych w Radomiu, Paweł Sochalski - z Wydziału Sportu Urzędu Miejskiego, członkowie Zarządu Regionu „S” - Jan Skowroński, Jerzy K. Kaczkowski, Jan Pijanowski oraz przedstawiciele „S” Ochrony Zdrowia - Teresa Jaworska i Jan Sekuła.

Miłym dla nas akcentem były podziękowania uczestników: rzęście brawa i okrzyki „Niech żyje Solidarność”. - Dziękujemy za nie gorąco. - Do zobaczenia w przyszłym roku.

Prezentujemy zwycięzców tegorocznego Biegu Ulicznego:

DZIEWCZĘTA DO LAT 13 LAT - 1000m

1. Sylwia Sionek /Jedlnia Letn./
2. Katarzyna Skóra /Szk. Podst. 18/
3. Karolina Rychlicka /Odrzywół/

CHŁOPCY DO LAT 13 - 1200m

1. Piotr Bogumil /SP 3/
2. Tomasz Muszyński /SP 18/
3. Karol Wasilewski /SP 38/

DZIEWCZĘTA DO LAT 15 - 1200m

1. Anna Kowalczyk /SP 3
2. Anna Tomalska /SP Wsola/
3. Monika Drewnowska /Odrzywół/

CHŁOPCY DO LAT 15 - 1500m

1. Karol Groniak /SP Wsola/
2. Marcin Bartosiak /SP 18/
3. Jarosław Błaszczak /SP 38/

DZIEWCZĘTA - SZKOŁY
PONADPODSTAWOWE - 1500m

1. Sylwia Krzyżanowska /ZS Budowlanka/
2. Jolanta Kołodziejczyk /UKS Odrzywół/
3. Karolina Grzyb /UKS Jedlnia Letn./

CHŁOPCY - SZKOŁY
PONADPODSTAWOWE - 2000m

1. Rafał Janas
2. Łukasz Krzaczkowski
3. Sławomir Kmuk

/wszyscy z ZS Elektronicznych/
*W imieniu Komisji Sportu i Rekreacji Zarządu Regionu „S” serdecznie dziękuje Janowi Sekule i Włodzimierzowi Białowąsowi za pełną obsługę medyczną, łącznie z karetką pogotowia.

Jerzy Krzysztof Kaczkowski

Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
PKO BP I O/Radom 10204317- 4079 - 270 - 1 - 111

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"
ZIEMIA RADOMSKA

26 - 600 Radom
ul. Traugutta 30
tel. 36 25161, fax 36 238 04
Redakcja: ANNA RAJCHERT
tel. 363 - 43 - 49
Skład: M.W.

Wykonano przy użyciu sprzętu z dotacji
Instytutu Wolnych Związków Zawodowych AFL-CIO

egzemplarz bezpłatny